

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Bruntále rozhodl v hlavním líčení konaném dne 26. 4. 2016 v senátě složeném z předsedkyně senátu Mgr. Jany Tihelkové a přísedících Lubomíra Hlavičky a Jiřiny Ščudlové, **t a k t o :**

Obžalovaná

xxx ,

nar. xxx v xxx, lékařka, trvale bytem xxx,

je vinna,

ž e

dne xxx kolem xxx hod. v tříramenné křižovatce silnic xxx třídy č. xxx a xxx. třídy č. xxx u hotelu xxx, v katastru obce xxx, okres xxx, jako řidička osobního motorového vozidla zn. xxx RZ xxx jedoucí po silnici xxx třídy č. xxx označené jako vedlejší, nerespektovala dopravní značku P6 „Stůj, dej přednost v jízdě!“, když po zastavení v křižovatce do této vjela s tím, že bude odbočovat vlevo v okamžiku, kdy zleva po hlavní silnici přijížděl rychlostí 47 – 51 km/h motocykl zn. xxx RZ xxx, řízený xxx, nar. xxx, který se pohyboval na konci skupiny motocyklistů, kteří na křižovatce odbočovali vpravo, v důsledku čehož došlo ke střetu motocyklu s levým předním rohem osobního automobilu a vymrštění motocyklisty ze sedadla přes kapotu vozidla do vzdálenosti cca 10 m, kde dopadl na hlavu a přitom utrpěl mnohočetná poranění zejména však do dutiny lební vpáčené zlomeniny pravé části kosti čelní a pravé kosti temenní, zlomeniny přední, zadní a pravé části střední jámy spodiny lební, zhmoždění obou spánkových a pravého čelního laloku mozku a mozkového kmene, rozmoždění dolních ploch mozečkových polokoulí, krevní výrony pod tvrdou plenu mozkovou, těžký otok mozku,

zlomeniny 6. a 7. krčního obratle a roztržení meziobratlového disku mezi nimi, zlomeniny žeber vpravo i vlevo, v důsledku kterých dne xxx zemřel, přičemž motocyklista při jízdě nepoužil ochrannou přilbu homologovaného typu, ale přilbu nehomologovanou, ozdobnou,

t e d y

jinému z nedbalosti způsobila smrt a tento čin spáchala proto, že porušila důležitou povinnost uloženou jí podle zákona,

čímž spáchala

přečin usmrcení z nedbalosti dle § 143 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku,

a za to se odsuzuje

podle § 143 odst. 2 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **2 (dvou) let**.

Podle § 81 odst. 1 trestního zákoníku se výkon trestu **podmíněně odkládá**.

Podle § 82 odst. 1 trestního zákoníku se stanoví zkušební doba v trvání **4 (čtyř) let**.

Podle § 73 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku se obžalované **u k l á d á trest zákazu činnosti** spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu v trvání **3 (tři) let**.

Podle § 229 odst. 1 trestního řádu se poškození:

xxx, Regionální pobočka xxx, pobočka pro xxx, IČ: xxx,

xxx, nar. xxx, bytem xxx,

xxx, nar. xxx, bytem xxx,

xxx, nar. xxx, bytem xxx,

xxx, nar. xxx, trvale bytem xxx,

xxx, nar. xxx, bytem xxx,

xxx, nar. xxx, bytem xxx,

odkazují s uplatněnými nároky na peněžitou náhradu újmy na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

Obžalovaná xxx dne xxx kolem xxx hod. v tříramenné křižovatce silnic xxx třídy č. xxx a xxx třídy č. xxx u hotelu xxx, v katastru obce xxx, okres xxx, jako řidička osobního motorového vozidla zn. xxx RZ xxx jedoucí po silnici xxx třídy č. xxx označené jako vedlejší, nerespektovala dopravní značku P6 „Stůj, dej přednost v jízdě!“, když po zastavení v křižovatce do této vjela s tím, že bude odbočovat vlevo v okamžiku, kdy zleva po hlavní silnici přijížděl rychlostí 47 – 51 km/h motocykl zn. xxx RZ xxx, řízený xxx, nar. xxx, který

se pohyboval na konci skupiny motocyklistů, kteří na křižovatce odbočovali vpravo, v důsledku čehož došlo ke střetu motocyklu s levým předním rohem osobního automobilu a vymrštění motocyklisty ze sedadla přes kapotu vozidla do vzdálenosti cca 10 m, kde dopadl na hlavu a přitom utrpěl mnohočetná poranění zejména však do dutiny lební vpáčené zlomeniny pravé části kosti čelní a pravé kosti temenní, zlomeniny přední, zadní a pravé části střední jámy spodiny lební, zhmoždění obou spánkových a pravého čelního laloku mozku a mozkového kmene, rozmoždění dolních ploch mozečkových polokoulí, krevní výrony pod tvrdou plenu mozkovou, těžký otok mozku, zlomeniny 6. a 7. krčního obratle a roztržení meziobratlového disku mezi nimi, zlomeniny žeber vpravo i vlevo, v důsledku kterých dne 5. 7. 2015 zemřel, přičemž motocyklista při jízdě nepoužil ochrannou přilbu homologovaného typu, ale přilbu nehomologovanou, ozdobnou.

Obžalovaná u hlavního líčení uvedla, že jela dne xxx se svým přítelem do xxx. V xxx přijížděli na hlavní silnici z vedlejší přes křižovatku ve tvaru T. Na křižovatce zastavila, zprava nic nejelo, za ní jelo modré auto, které následně odbočilo doprava a dále červené auto. Zleva k ní přijížděla ve dvoustupu skupina motorkářů, která byla rozdělena asi na dvě skupiny. Tato skupina motorkářů odbočovala z hlavní silnice doprava v jejím směru. Za touto skupinou motorek bylo asi pět aut, které se motorkáře nesnažila předjíždět. Poškozeného xxx neviděla. Vzhledem k odbočující skupině motorkářů usoudila, že bude moci bezpečně odbočit doleva. V okamžiku, kdy se ocitla v levém pruhu a odbočovala, aby dotočila, tak se před ní objevil motorkář. Když si toto uvědomila, dupla na brzdy a pak jen viděla náraz na levý roh aut, přičemž došlo i k vytočení jejího vozidla. Motorkář vyletěl z motorky a dopadl na krajnici cesty hlavou směrem k autonehodě, přičemž ležel na břichu. Zavolala proto okamžitě 112. Lidé z vedlejších aut a motocyklisté začali poškozenému poskytovat pomoc. Společně vyčkali příjezdu záchranky. Obžalovaná vyjádřila hlubokou lítost nad celou situací. Obžalovaná je řidičkou od svých 18-ti let a ročně naježdí 30.000 km. Obžalovaná kontaktovala pojišťovnu a informovala ji o dopravní nehodě, přičemž současně pojišťovnu seznámila s nároky poškozených a dle jejich informací pojišťovna vyplatila za motorku 27.000 Kč a zálohu rodině na odškodnění ve výši 100.000 Kč.

Svědék xxx, přítel obžalované, u hlavního líčení uvedl, že taktéž ze stojícího auta viděl kolonu motorkářů jedoucí ve dvoustupu, jež se stáčeli doprava a jejich auto míjeli. Najednou se objevil motorkář, z jeho pohledu rychle jedoucí, který kolonu předjížděl po levé straně vozovky. Jejich auto se už stáčelo a oni byli na úrovni krajnice, když do auta narazil. Motorka se zapíchla do vozidla a motorkář vylétl, přičemž mu odletěla helma, kterou dle svědka neměl zapnutou, tento udělal salto a zůstal ležet. Dle svědka jel motorkář v levém jízdním pruhu, jakoby v protisměru rychlostí kolem 80 km/h.

Svědék xxx u hlavního líčení uvedl, že seděl v druhém autě za obžalovanou. Když přijeli na křižovatku, z levé strany přijížděli motorkáři, kteří odbočovali do vedlejší silnice, proto obžalovaná začala vjíždět do křižovatky a najednou se tam objevila motorka. Motorek mohlo být 20 - 30, tyto průběžně odbočovaly na vedlejší silnici. Posledního motorkáře nezaregistroval. Vypadalo to, že všichni motorkáři jeli spolu. Rychlost motorkářů odhal na 20 - 30 km/h. U motorkářů viděl znamení o změně směru jízdy, u poškozeného toto nezaregistroval.

Svědék xxx u hlavního líčení uvedl, že byl jedním z motorkářů jedoucí v koloně, jež směřovala z xxx na xxx. On kolonu asi dvacetipětí motorkářů uzavíral. Když vyjížděli do xxx, dával této koloně přednost motorkář, který pak jel za nimi. Během jízdy předjížděli nějaká osobní vozidla, motorkář byl stále s nimi. Poté svědek dostal pokyn, že budou odbočovat a

proto dával znamení o změně směru jízdy. Při odbočování za ním jedoucí motorkář zatroubil, kdy svědek si myslel, že jej zdraví. Najednou uslyšel ránu a viděl periferně střet motorky s vozidlem. Celou záležitost považuje za nešťastnou náhodou a shodu okolností. Skupina se dle jeho názoru pohybovala rychlostí asi 60 km/h. Při odbočování asi 40 km/h i méně. Za ním jedoucí motorkář jel po celou dobu v pravém jízdním pruhu. Motorkář při předjíždění a odbočování zbytku kolony se mohl pohybovat v levém jízdním pruhu či v levé části pravého jízdního pruhu. Svědek po srážce zastavil, kolegy přes intercom informoval, co se stalo a běžel zraněnému pomoci.

Postupem podle § 211 odst. 6 tr. řádu, s kterým státní zástupce i obžalovaná souhlasili, byly čteny úřední záznamy o podaném vysvětlení svědků:

Svědčce xxx na č.l. 112 - 115 spisu uvedla, že dne xxx jeli s dětmi a manželem z obce xxx. Za vozidlem červené barvy zn. xxx jeli docela dlouho dobu, až po křižovatku, kde došlo ke střetu vozidla s motorkářem. Všimla si, že jede hodně motorkářů ve dvou řadách vedle sebe, tito však nepřejížděli do protisměru a všichni odbočovali z hlavní silnice na vedlejší. Mezi posledními motorkáři jel jeden na chopperu, celá skupina se chovala na vozovce normálně, tito nějak „nedivočili“. Všimla si, že se vozidlo před nimi rozjíždí a vjíždí do křižovatky. Pak zastavilo a zase se pomalu rozjelo a došlo k nárazu motorky s vozidlem jedoucím před nimi. Její manžel hlasitě řekl, že motorkář přeletěl přes auto a zůstali oba úplně v šoku. Manžel svědkyně této řekl, že by to samé udělal i on, protože viděl, že všichni odbočují a nikdo netušil, že jeden motorkář pojedje rovně po hlavní silnici.

Svědčce xxx na č.l. 90-97 uvedla, že dne xxx byla svědkem dopravní nehody na křižovatce v xxx. Jejich auto zn. xxx řídil její manžel a ona seděla jako spolujezdec na předním sedadle. Jeli z xxx do xxx po hlavní silnici. Když jeli z xxx, předjel je osamocený motorkář na chopperu. Jel před nimi na vzdálenost asi 10 metrů, tato vzdálenost se neměnila, manžel svědkyně jel rychlostí asi 50-60 km/h. V obci xxx pustil motorkář na chopperu před sebe skupinu motorkářů, kterých mohlo být 15 - 20. Jak je pustil, jel za nimi a zařadil se za nimi jako poslední jezdec této skupiny. Motorkáři jeli ve svém jízdním pruhu. Před křižovatkou zpomalovali, poslední motorkář na chopperu neměl zapnutý ukazatel změny směru jízdy a jel rovně. Těsně před křižovatkou se dostal na úroveň posledního jezdce skupiny, kývl na něj rukou a pokračoval pomalou rychlostí do křižovatky. K popisu jízdy svědkyně uvedla, že motorkář na chopperu jel ve středu jízdního pruhu, klidným tempem a ve chvíli, kdy ostatní odbočili doprava, se přesunul ve svém jízdním pruhu víc k středové čáře, do protisměru však nepřejel. Po pravé straně svědkyně neviděla žádné vozidlo a tohoto si všimla, až když vyjelo do křižovatky. Jednalo se o auto červené barvy. Ke střetu došlo někde ve středu vozovky. Svědkyně měla pocit, že motorkář se snažil vyhnout vozidlu zleva, ale ke střetu došlo uprostřed cesty. Motocykl se zapíchl přední částí do přední části vozidla, motorkář v době nárazu měl na hlavě helmu, avšak nárazem byl vymrštěn z motorky, přeletěl přes kapotu a dopadl k levému kraji silnice. Po dopadu již na hlavě helmu neměl. Manžel svědkyně zastavil, snažil se zavolat pomoc, což se mu však, s ohledem na slovenského operátora, nepovedlo. Spolu s dobrovolným hasičem a zdravotnicí ze strany motorkářů se snažili poskytnout motocyklistovi první pomoc. Příčinu nehody spatřovala v nedání přednosti v jízdě motorkáři ze strany řidičky červeného vozidla. Svědkyně si nevšimla, zda měl motorkář zapnuté světlo nebo zda dával znamení o změně směru jízdy.

Svědek xxx na č.l. 98-108 uvedl, že řídil vozidlo xxx, když jeli z xxx směrem na xxx. V obci xxx jela po hlavní cestě skupina motorkářů, odhadem dvacet, kterým dával přednost, když vyjížděl z vedlejší silnice. Za ním jel jeden motocykl ve směru od xxx a tento motocykl je za

xxx předjel. Tento motocyklista nejel původně s tou velkou skupinou, ale poté co svědka předjel, k této skupině se připojil. Skupina se mohla pohybovat rychlostí 70 - 80 km/h, tato rychlost byla konstantní. On jel asi 50 metrů za touto skupinou. Poslední motorkář, který se připojil na chopperu, jel stále vzadu za nimi až k místu nehody. Při odbočování se pozdravili, kdy skupina odbočovala doprava a motorkář na chopperu jel rovně. Motorkář jel dle svědka ve svém jízdním pruhu v jeho středu a v místě, kde se dostal na úroveň posledního motorkáře odbočujícího doprava, tak jel ve svém pruhu, ale více ke středové čáře. Do křižovatky mohli vjíždět rychlostí 30 - 40 km/h. Předtím, než se motorkář na chopperu dostal na úroveň posledního, který odbočoval doprava, jezdil za ním asi deset metrů. Tento motorkář nedával znamení o změně směru jízdy, jel rovně. Na hlavní cestě kromě svědka a motorkářů nebyl nikdo, do protisměru nikdo nejel, provoz byl slabý. Ke střetu vozidla xxx a motorkáře došlo přední levou částí vozidla xxx na úrovni předního kola a motorkář narazil přímo předním kolem do vozidla. Když narazil, přeletěl přes kapotu ve směru jízdy, přičemž v okamžiku nárazu měl helmu na hlavě, avšak potom si svědek nepamatoval, kdy mu helma spadla. Po dopadu motorkář ležel v levém jízdním pruhu u krajnice, přičemž hlava směřovala směrem k vozidlu xxx. Motorka zůstala zaklíněna ve vozidle. Vozidlo xxx uviděl teprve při odbočovacím manévru.

Znalec xxx u hlavního líčení vypovídal shodně jako na znaleckém posudku založeném ve spise na č.l. 258 - 299, když uvedl, že řidič motocyklu přijížděl na předmětnou křižovatku, kde se zprava připojovala vedlejší komunikace, po které se pohybovala řidička vozidla. Tato řidička se rozjela do hlavní komunikace s odbočením vlevo ještě před průjezdem posledního motocyklisty ze skupiny motocyklistů, kteří odbočovali vpravo a tento motocyklista pokračoval v přímé jízdě přes křižovatku, kde došlo ke střetu. Řidička objektivně vjela do hlavní komunikace před přijíždějícího motocyklistu na krátkou vzdálenost a motocyklistovi vytvořila překážkou náhlou a neočekávanou. Řidička vozidla pravděpodobně zastavila před hlavní komunikací, ale následně se rozjela ještě v době, než všichni motocyklisté ukončili odbočování vpravo a míjeli se s tímto vozidlem. Poslední motocyklista ze skupiny však pokračoval v přímé jízdě a řidička pravděpodobně předpokládala, že i poslední motocyklista odbočí vpravo. Řidička se rozjížděla z nulové rychlosti a v okamžiku střetu mohla mít rychlost asi 10 km/h. Řidič motocyklu se mohl pohybovat rychlostí asi 49 km/h, přičemž jel ve svém jízdním pruhu, pravděpodobně více ke středové čáře. Motocyklistovi se však nepodařilo snížit rychlost ani vyhnout se odbočujícímu vozidlu. Řidička z automobilu se rozjížděla v době, kdy ještě motocyklisté dokončovali odbočování vlevo a ještě nemohla předpokládat, že ten poslední motocyklista rovněž odbočí vpravo, přesto se rozjela. Řidič motocyklu neměl možnost nehodě předejít a zabránit dřívější reakcí, kdy reagoval včas na vjíždění vozidla do hlavní komunikace uhýbáním vlevo a odstavením plynu, střetu se mu však nepodařilo zabránit. Řidička vozidla měla možnost nehodě předejít a zabránit nevjetím z vedlejší komunikace do komunikace hlavní před přijíždějící motocykl. Tento motocykl mohla zleva rozpoznat, neboť nebyl zakrytý žádným vozidlem, pouze se pohyboval jako poslední ze skupiny motocyklistů. Řidička spoléhala pravděpodobně na skutečnost, že všichni odbočí vpravo. Motocyklista mohl zabránit nehodě pouze v případě, že by při včasné reakci jel rychlostí 32 km/h a nižší. V této rychlosti by před místem střetu zastavil. K přílbě znalec uvedl, že nepochybně neodpovídala po technické stránce homologovanému typu bezpečnostní ochranné přílby pro motocyklisty, tato byla pravděpodobně plastová, obšitá kůží a zásadním způsobem vůbec nechránila hlavu motocyklisty, neboť byla pružná a bylo ji možné stlačit pouze rukou. Tato přílba nebyla ochranná, ale pouze ozdobná. K otázce helmy dále znalec upřesnil, že helma pravděpodobně nebyla připoutaná, neboť měla nepatrně vyhnutý roh, byl zde pouze nepatrný oděr na kůži, kterou helma byla potažena, a to tak malého rozsahu, který nemohl být způsobem při nárazu. Proto k tomuto sedření mohlo dojít volným pádem přílby.

Když poškozený dopadl bez helmy, tak se helma uvolnila, avšak kdyby byla připoutaná pevně, tak by tam nebyl takový ráz a taková síla a přilba je tak lehká, že by nepochybně zůstala na hlavě. Helma neměla poškozený řemínek a nebyla sepnutá. Při pádu poškozeného na vozovku dopadla první hlava, tělo nepadlo svisle dolů, bylo zešikma, takže v místě dopadu se hlava zadržela a zvrtila se, když na ní působila velká síla. Znalec vysvětlil, že motorkář se pohybuje stejnou rychlostí jako motocykl, nárazem vozidla motorka byla zastavena a on pokračoval touto rychlostí směrem nahoru. Délka letu byla relativně krátká, znalec uvedl, že motorkáři přežívají 40 metrové lety vzduchem, a předpokládá, že poškozený dopadl hlavou na zem rychlostí 35 km/h. Dle znalce, na tak krátké vzdálenosti letu poškozeného by k tak fatálnímu závěru jistě nedošlo, kdyby osoba měla na hlavě správnou přilbu.

Znalec xxx odkázal na závěry společného znaleckého posudku, jak jsou založeny na č.l. 231 - 252, ze kterých plyne, že poškozený utrpěl tyto poranění: prokrvácení měkkých pokrývek lebních v čelní, temenní, spánkové a týlní krajině, do dutiny lební vpáčené zlomeniny pravé části kosti čelní a pravé kosti temenní, zlomeniny přední, zadní a pravé části střední jámy spodiny lební, zhmoždění obou spánkových a pravého čelního laloku mozku a mozkového kmene, rozzhmoždění dolních ploch mozečkových polokoulí, krevní výron mezi vnitřní deskou kosti a tvrdou plenou mozkovou v oblasti horní a zevní plochy pravého čelního a pravého temenního laloku mozku, krevní výrony pod tvrdou plenou mozkovou na horních plochách obou polokoulí mozku, v pravé části přední a v levé části střední jámy spodiny lební, těžký otřes mozku, zlomeniny 6. a 7. krční obratle a roztržení meziobratlového disku mezi nimi, masivní prokrvácení měkkých tkání zadní části krku a hrudníku prokrvácení měkkých tkání v okolí pravého horního rohu štítné chrupavky a pravého velkého rohu jazylky, kožní oděrky v pravé temenní krajině na nose, na předloktních, pravém kolenu a na bérkách, podkožní krevní výrony na čele vlevo, v oblasti obou očnic, v oblasti zevního genitálu, na pravém lokti a na obou stehnech, drobnou řeznou ranku na levé ruce, krevní výron pod spojivkou levého oka, tečkovité krevní výronky pod poplicnicemi, zlomeniny žeber vpravo 3. - 4. a vlevo 2. - 5. ve střední klíčkové čáře s prokrvácením měkkých tkání v okolí. Smrt poškozeného nastala dne xxx v xxx hodin. Bezprostřední příčinou smrti poškozeného bylo zhmoždění a otok mozku a mozkového kmene při zlomeninách jeho lebky. Nejzávažnější, pro posuzované úmrtí relevantní poranění, tedy zlomeniny lebky se zhmožděním mozku a mozkového kmene a dále poranění krční páteře, vznikly působením tupého zevního mechanického násilí velké intenzity na horní část hlavy postiženého. Tato poranění vznikla za života postiženého v krátkém časovém intervalu a jejich vznik lze uspokojivě vysvětlit nehodovým dějem. Vzhledem k charakteru a rozsahu utrpěných poranění nešlo smrti jmenovaného zabránit ani poskytnutím včasné odborné lékařské péče. Znalci z oboru zdravotnictví se taktéž vyjádřili k přilbě poškozeného. V obecné rovině uvedli, že použití homologované přilby by bezesporu zmírnilo závažnost části utrpěných poranění lebky a mozku. Vzhledem ke skutečnosti, že část poranění lebky vznikla „naražením“ hlavy proti krční páteři v okamžiku nárazu hlavy do překážky, kdy ochranná přilba před takovýmto poraněním nechrání, lze říci, že i při použití bezpečnostní přilby by jmenovaný nejspíše utrpěl závažná až smrtící poranění, zejména mozkového kmene. Znalec u hlavního líčení upřesnil, že na těle poškozeného byly de facto poměrně izolovaná poranění hlavy se zlomeninami jak vrchlíku, tak spodiny lební. Správnou homologovanou helmou by tak nepochybně bylo možné předejít zraněním v horní části hlavy, ale k poranění zejména spodiny lební by dle názoru i jeho zkušeností, ani homologovaná nezabránila, neboť ta proti takovým poraněním nechrání. Blíže však tuto otázku by mohl řešit biomechanik. Dle názoru znalce, poškozený v okamžiku dopadu poškozeného spíše měl přilbu na hlavě. Poranění v oblasti dolní čelisti u poškozeného nebyla, ale to však neznamená, že by znalec byl oprávněn tvrdit, zda přilba byla či nebyla

připnutá. Homologovaná helma roznáší síly na větší plochu, proto pokud nedojde k deformaci vlastní přilby, tak působí velká plocha na hlavu. Hlava narážející na vozovku se proti ní zastaví, tělo se pohybuje a narazí do páteře a proto znalci měli za to, že tato zranění by mohla vzniknout i při použití ochranné helmy. Jestli by došlo k většímu skluzu po vozovce, znalec nebyl oprávněný ani schopný uvést. Za závažnější poranění považoval znalec poranění velkého týlního otvoru, neboť tam je mozkový kmen s životně důležitou strukturou. K dotazu xxx znalec uvedl, že není oprávněn zodpovědět na otázku, zda by došlo při šikmém pádu ke sklouznutí přilby, a jak velká síla by působila v tu chvíli na spodinu lebni.

Obžalovaná byla dále usvědčována listinnými důkazy provedenými u hlavního líčení, a to protokolem o dopravní nehodě, jak je založen na č.l. 2 - 28, z něhož je zřejmé, že k dopravní nehodě došlo dne xxx v xxx hodin. Dopravní nehodu oznamovala obžalovaná v xxx hodin, jak vyplývá ze záznamu o přijatém oznámení. Obžalovaná adresovala rodině poškozeného dne xxx omluvný dopis. Poškozený nebyl v okamžiku dopravní nehody ovlivněn alkoholem tak, jak vyplývá z protokolu o lékařském vyšetření na č.l. 221. Poškozený xxx neměl ve své evidenční kartě řidiče žádný záznam, držitelem řidičského oprávnění pro kategorii A byl od roku 1980, pro kategorii B od roku 1984, profesních řidičských oprávnění od roku 1993. Poškozený byl vlastníkem motocyklu xxx, RZ: xxx, jak vyplývá z registru vozidel. Jeho vozidlo bylo v dobrém technickém stavu, jak vyplývá z protokolu o technické prohlídce. Vozidlo xxx, RZ: xxx bylo ve vlastnictví obžalované, poslední technická kontrola byla provedena v roce 2015, vozidlo bylo uvedeno do provozu v roce 2009. U hlavního líčení byl proveden i důkaz přilbou poškozeného. Z upevňovacího pásku přilby bylo zřejmé, že tento nebyl rozeprt, byl však vysunut řemínek ze sponky.

Jednání obžalované bylo kvalifikováno jako přečin usmrcení z nedbalosti podle § 142 odst. 1, 2 tr. zákoníku, když obžalovaná jinému z nedbalosti způsobila smrt a tento čin spáchala proto, že porušila důležitou povinnost jí uloženou podle zákona, když porušila jednak obecné ustanovení zákona o provozu na pozemních komunikacích uvedené v § 4 písm. a), jež stanovuje povinnost chovat se ohleduplně a ukázněně tak, aby účastník silničního provozu svým jednáním neohrožoval život, zdraví nebo majetek jiných osob a své chování je tak povinen přizpůsobit mimo jiné i situaci v provozu na pozemních komunikacích. Obžalovaná dále porušila ustanovení § 22 odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., když nerespektovala dopravní značku „Stůj, dej přednost v jízdě!“, a nedala tak přednost v jízdě vozidlům jedoucím po hlavní komunikaci. Porušení této povinnosti velmi často vede k dopravním nehodám, a to velmi vážným dopravním nehodám, zvláště za situace, kdy je účastníkem této dopravní nehody motocyklista. Proto porušení tohoto ustanovení je nutné hodnotit jako porušení důležité povinnosti stanovené zákonem. Provedeným dokazováním bylo jednoznačně prokázáno, že příčinou dopravní nehody byl právě nedání přednosti v jízdě po hlavní komunikaci jedoucímu motorkáři. Naopak motocyklista neporušil žádné ustanovení zákona o provozu na pozemních komunikacích, jež by vedlo ke vzniku samotné dopravní nehody, spoluzavinění by bylo možné shledat toliko na následku. Provedeným dokazováním bylo dále prokázáno, že obžalovaná způsobila smrt poškozeného xxx, který v důsledku utrpěných zranění zemřel dne xxx. Dle názoru soudu nebyla přerušena příčinná souvislost mezi jednáním obžalované a následkem, i když k jejímu jednání přistoupila další skutečnost, jež spolupůsobila při vzniku následku, přičemž za takovou skutečnost je nutné považovat nepoužití schváleného homologovaného typu přilby na motocyklu ve smyslu § 6 odst. 1 písm. h) zákona o provozu na pozemních komunikacích, jež byl ze strany poškozeného porušen. Bez jednání obžalované by však nedošlo k následku, ke kterému došlo. Doznání obžalované je tak v souladu s ostatními důkazy provedenými u hlavního líčení a nejsou tak žádné pochybnosti o vině obžalované.

Zavinění obžalované soud shledal ve formě vědomé nedbalosti a předvídané v ust. § 16 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, která dobře věděla o tom, že nedáním přednosti v jízdě může porušit zájem chráněný trestním zákoníkem na ochraně ostatních účastníků silničního provozu a může tak způsobit závažné následky na zdraví, i smrt osob a bez přiměřených důvodů spoléhala, že k takovému porušení nedojde a toto nezpůsobí.

Při rozhodování o trestu byl soud veden následujícími úvahami, kdy byl hodnocen způsob provedení činu, smrtelné poranění poškozeného, i samotná osoba obžalované. Obžalovaná je lékařkou, s vysokoškolským vzděláním, v opise rejstříku trestů nemá žádný záznam. Nejsou k ní žádné negativní poznatky. Držitelkou řidičského oprávnění je od roku 1979, v evidenční kartě má toliko jeden záznam z roku 2009, kdy překročila nejvyšší povolenou rychlost v obci.

Obžalované polehčovalo, že vedla před spácháním trestného činu řádný život, svého jednání litovala, přitěžující okolnosti na její straně shledány nebyly.

Podle názoru soudu účelu trestu v souladu s obecnými zásadami pro ukládání trestu ve smyslu § 39 trestního zákoníku, bude v případě obžalované dosaženo uložením jednak trestu odnětí svobody ukládaného podle § 143 odst. 2 tr. zákoníku, kdy obžalovaná byla ohrožována sazbou jeden rok až šest roků. Soud má za to, že v případě obžalované bude účelu trestu dosaženo uložením dvou trestů. Vzhledem k polehčujícím okolnostem a vzhledem k osobě samotné obžalované je tak možno ukládat mírný výchovný trest v dolní polovině zákonné sazby se středně dlouhou zkušební dobou, kdy soud za přiměřený následkům považuje trest ve výměře dvou roků, se zkušební dobou v trvání čtyř let a vzhledem k tomu, že k protiprávnímu došlo v souvislosti s řízením motorových vozidel, musel být současně ukládán i trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel. Za odpovídající soud považuje lhůtu v trvání tří let, kdy při ukládání tohoto trestu soud přihlédl především k důležitosti ustanovení, jež bylo porušeno a taktéž vzhledem k následku.

K trestnímu řízení se připojila jednak xxxx s částkou 7.437 Kč za léčení poškozeného xxx, jednak sekundární oběti ve smyslu ustanovení § 2959 občanského zákoníku s nemajetkovou újmou v celkové výši 10.274.400 Kč představující součet nároků pro 3 pozůstalé děti, pozůstalou manželku a dvě pozůstalé sestry. Dále byl vznesen požadavek na peněžité důchod ve smyslu ustanovení § 2966 občanského zákoníku ve výši 5.500 Kč měsíčně ve prospěch pozůstalé dcery xxx a 13.000 Kč měsíčně ve prospěch pozůstalé manželky xxx. V neposlední řadě byl vznesen nárok na úhradu majetkové škody ve výši 40.000 Kč za poškozený motocykl.

V rámci hlavního líčení byly provedeny základní výslechy poškozených, a to xxx, děti poškozeného xxx a xxx a sester poškozeného xxx a xxx. Stranám byl předložen dopis dcery poškozeného xxx. Poškození zde popsali svůj vztah k poškozenému.

Pro rozhodnutí soudu ve smyslu § 229 odst. 1 trestního řádu byl soud veden především úvahou směřující ke spoluzavinění poškozeného, především pak k míře spoluzavinění na smrtelném následku. Znalci slyšení u hlavního líčení se k této otázce nebyly schopni jednoznačně vyjádřit, znalec z oboru dopravy uvedl vlastní zkušenosti, z nichž plyne, že by při tak krátkém letu poškozeného nemuselo dojít k tak fatálnímu následku. Soud však vzhledem ke skutečnosti, že otázka míry spoluzavinění nemá vliv na uznání viny, naopak výrazně překračuje možnosti a prostor trestního řízení, nepřipustil ve smyslu ust. § 216 trestního řádu další důkaz v podobě znaleckého posudku z oboru biomechanika. Dále je nutné uvést, že některé nároky, především pak ty ve smyslu § 2966 občanského zákoníku, samy o

sobě překračují rámec trestního řízení a i s ohledem na zjištěné závěry o vyplácení vdovského a sirotčího důchodu, by musely být významně korigovány či spíše taktéž odkázány. Ani v případě majetkové škody nebyly dostatečně doloženy podklady odůvodňující úhradu právě částky 40.000 Kč. Vzhledem k tomuto výše uvedenému pak všichni poškození, včetně zdravotní pojišťovny, byly odkázány na řízení ve věcech občanskoprávních, když závěr o spoluzavinění, má dle názoru soudu vliv na tento regres zdravotní pojišťovny ve smyslu § 55 zákona o veřejném zdraví.

Poučení: Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do osmi dnů ode dne doručení ke Krajskému soudu v Ostravě prostřednictvím Okresního soudu v Bruntále, a to buď ústně do protokolu, nebo písemně ve dvojím vyhotovení.

Podané odvolání musí být odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku či řízení předcházejícímu.

Poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení může odvoláním napadnout rozsudek pro nesprávnost výroku o náhradě škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo o vydání bezdůvodného obohacení.

Bruntál dne 26. 4. 2016

Mgr. Jana Tihelková, v.r.
-předsedkyně senátu-

za správnost vyhotovení:
Jana Brisudová

Toto rozhodnutí nabylo ve výroku o vině právní moci dne 25.06.2016 (xxx) a je vykonatelné dne 25.06.2016, ve výroku o náhr. škody právní moci dne 15.07.2016 (xxx) a je vykonatelné dne 15.07.2016. Připojení doložky provedla Monika Morbicová dne 10.10.2016.